

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over de bescherming van niet-begeleide minderjarige migranten in Europa**(initiatiefadvies)**

(2020/C 429/04)

Rapporteur: **Özlem YILDIRIM (FR-II)**

Besluit van de voltallige vergadering	20.2.2020
Rechtsgrondslag	Artikel 32, lid 2, van het reglement van orde Initiatiefadvies
Bevoegde afdeling	Werkgelegenheid, Sociale Zaken en Burgerschap
Goedkeuring door de afdeling	9.7.2020
Goedkeuring door de voltallige vergadering	18.9.2020
Zitting nr.	554
Stemuitslag	215/1/5
(voor/tegen/onthoudingen)	

1. Aanbevelingen en overwegingen

- 1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) herhaalt zijn aanbeveling dat altijd moet worden uitgegaan van de belangen van het kind. Dit beginsel zou voorrang moeten krijgen op alle andere nationale en internationale wetten.
- 1.2. Het EESC dringt er bij de Europese Unie op aan om een coherente en geharmoniseerde aanpak te ontwikkelen voor de bescherming van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's) in Europa.
- 1.3. Het EESC maakt zich grote zorgen over de situatie van NBMV's die in de context van migratie tot de meest kwetsbare groep personen behoren en daarom een groter risico lopen op schending van hun grondrechten.
- 1.4. Het EESC dringt er bij de lidstaten nogmaals op aan om ervoor te zorgen dat kinderen die zich in een irreguliere situatie bevinden binnen de nationale kindbeschermingsstelsels bovenal beschouwd en beschermd worden als kinderen.
- 1.5. Het EESC spoort de lidstaten aan alle vormen van geweld tegen migrantenkinderen te voorkomen door veilige, legale en reguliere migratiekanalen tot stand te brengen.
- 1.6. Het EESC wijst er andermaal ⁽¹⁾ op dat het absoluut verboden is om kinderen in bewaring te houden, ongeacht hun administratieve situatie. Het EESC veroordeelt deze praktijk ten stelligste en herinnert eraan dat deze een schending vormt van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind.
- 1.7. Om NBMV's doeltreffend te beschermen, spoort het EESC de lidstaten aan om de nodige middelen voor openbare diensten uit te trekken en aangepaste diensten te verlenen, met name door middel van gespecialiseerde opleidingen en capaciteitsopbouw voor mensen die zich beroepshalve bezighouden met kindbescherming.
- 1.8. Het Comité zou graag zien dat de Commissie een richtlijn inzake de bescherming van NBMV's vaststelt waarmee het belang van het kind voorop komt te staan.
- 1.9. Het EESC wijst erop dat alle NBMV's zo snel mogelijk en tot zij meerderjarig zijn, moeten worden bijgestaan door een bevoegde voogd die moet worden geïnformeerd over alle beslissingen die over de minderjarige worden genomen en die hem of haar doorheen de hele procedure bijstaat. Deze voogd moet altijd kunnen handelen in het belang van het kind en mag geen belangenconflict hebben met de nationale diensten voor kindbescherming.

⁽¹⁾ Advies van het EESC over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van seksueel misbruik, seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en tot intrekking van Kaderbesluit 2004/68/JBZ (PB C 48 van 15.2.2011, blz. 138).

1.10. Het EESC herinnert eraan dat een jongere die zich voorstelt als minderjarige op grond van het beginsel van het “vermoeden van minderjarigheid” als zodanig moet worden beschouwd totdat er een rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde is uitgevaardigd.

1.11. Het EESC verzoekt de lidstaten om de minderjarigheid te beoordelen op basis van een reeks aanwijzingen, in de eerste plaats de verklaringen van de betrokkene, alsook de voorgelegde documenten van de burgerlijke stand, gesprekken met de betrokkene door bevoegde deskundigen en, in voorkomend geval, verificatie van de authenticiteit van de documenten van de burgerlijke stand.

1.12. Aangezien botonderzoek niet volledig betrouwbaar is, vraagt het EESC dat er eenvoudigweg wordt afgezien van het gebruik ervan. Volgens het EESC betekent het ontbreken van een betrouwbare controlemethode niet dat moet worden gebruikgemaakt van methoden waarvan bekend is dat ze van approximatieve aard zijn.

1.13. Aangezien het moeilijk is alle kwesties en beginselen in verband met NBMV's in dit advies aan bod te laten komen, stelt het EESC voor om voor specifieke subthema's een reeks vervolgstudies uit te voeren.

2. Context

2.1. Een niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV, ook wel “alleenstaande minderjarige vreemdeling” genoemd) is “een onderdaan van een derde land of een staatloze die jonger is dan 18 jaar” en die ofwel “zonder begeleiding van een voor hem hetzij wettelijk, hetzij volgens de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijke volwassene op het grondgebied van de lidstaten aankomt, zolang hij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene is gesteld”, ofwel “na binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten zonder begeleiding is achtergelaten” ⁽²⁾.

2.2. NBMV's zijn in alle EU-lidstaten aanwezig, maar in 2019 werd 60 % van alle NBMV's geregistreerd in vier landen (Griekenland, Duitsland, België en Nederland). In 2019 werden 13 800 asielzoekers die in de 27 lidstaten van de Europese Unie (EU) een verzoek tot internationale bescherming hadden ingediend, beschouwd als niet-begeleide minderjarigen. Op EU-niveau waren NBMV's goed voor 7 % van alle asielzoekers jonger dan 18 jaar. Het merendeel van deze niet-begeleide minderjarigen waren jongens (85 %). Twee derde was 16 of 17 jaar oud (9 200 personen), terwijl 22 % van de niet-begeleide minderjarigen 14 of 15 jaar oud was (3 100 personen) en 11 % jonger dan 14 (1 500 personen) ⁽³⁾.

2.3. Migrantenkinderen behoren tot de meest kwetsbare groepen in onze samenleving. NBMV's moeten zich redden zonder ouders, wat op zich al een hachelijke en risicovolle situatie is, en hebben meestal een lange, chaotische, traumatische en geweldadige reis achter de rug. Ook later blijven deze kinderen en jongeren blootgesteld aan allerlei gevaren en zijn zij een bijzonder gemakkelijke prooi voor criminele netwerken: het gaat dan met name om kinderhandel met het oog op seksuele uitbuiting en kinderarbeid.

2.4. Het EESC herhaalt zijn aanbeveling dat altijd moet worden uitgegaan van de belangen van het kind. Dit beginsel zou voorrang moeten krijgen op alle andere nationale en internationale wetten ⁽⁴⁾.

2.5. Het Comité stelt ook dat de diverse en complexe situaties waarmee NBMV's worden geconfronteerd een brede, alomvattende en multidisciplinaire aanpak (juridisch-psychologisch-medisch-sociaal) vereisen.

2.6. Het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind (1989, “VRK”) vormt het algemene kader voor de bescherming van kinderen in Europa. Nochtans bevat noch dit instrument, noch het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (1950), noch de Europese Overeenkomst inzake de uitoefening van de rechten van het kind (1996) specifieke bepalingen die rechtstreeks van toepassing zijn op NBMV's.

⁽²⁾ Artikel 2 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (PB L 337 van 20.12.2011, blz. 9).

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10774042/3-28042020-AP-FR.pdf/a5951a9e-fe8f-ef1a-64f1-cdedfc925eb2>

⁽⁴⁾ Zie in dit verband met name het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, de Europese Overeenkomst inzake de uitoefening van de rechten van het kind, en het advies van het EESC van 15 oktober 2014 over de internationale bescherming van niet-begeleide minderjarigen (PB C 12 van 15.1.2015, blz. 69).

2.7. Pas op 26 juni 1997 keurde de Raad van Europa het eerste rechtsinstrument goed dat specifiek betrekking heeft op de kwestie van niet-begeleide migrantenkinderen. Deze resolutie was echter niet bindend. Hoewel in de Europese teksten wel degelijk wordt verwezen naar NBMV's, zoals in de terugkeerrichtlijn of in Richtlijn 2003/9/EG⁽⁵⁾, is er op EU-niveau geen specifiek instrument opgesteld.

2.8. Aangezien een precies juridisch kader ontbreekt, is het voor de lidstaten bijzonder lastig om de problematiek van NBMV's op een coherente manier aan te pakken. Het moge dan ook duidelijk zijn dat de nationale wetgevende bepalingen waarin is vastgelegd hoe NBMV's moeten worden behandeld en aan welke procedures zij zijn onderworpen (leeftijdsbepaling, voogden, rechten enz.), enorm uiteenlopen.

2.9. Het rechtskader inzake NBMV's dient bijgevolg door de lidstaten te worden versterkt. Het Comité zou graag zien dat de Commissie een richtlijn inzake de bescherming van NBMV's vaststelt waarmee het belang van het kind voorop komt te staan. Dat dit nodig is, komt nog duidelijker naar voren in het licht van de betreurenswaardige situaties van heel wat NBMV's die overal in Europa door kinderrechtenorganisaties aan de kaak worden gesteld.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Het EESC maakt zich grote zorgen over de situatie van NBMV's die in de context van migratie tot de meest kwetsbare groep personen behoren en daarom een groter risico lopen op schending van hun vrijheden en grondrechten.

3.2. Het VRK verbindt de lidstaten ertoe om kinderen zonder papieren op dezelfde manier te behandelen als "alle" kinderen, zonder onderscheid te maken⁽⁶⁾. Het EESC stelt vast dat de nationale rechtskaders inzake immigratiecontrole in de praktijk op gespannen voet staan met de rechtsregels inzake kindbescherming. Het EESC dringt er bij de lidstaten nogmaals op aan om ervoor te zorgen dat kinderen die zich in een irreguliere situatie bevinden binnen de nationale kindbeschermingsstelsels bovenal beschouwd en beschermd worden als kinderen⁽⁷⁾.

3.3. Het EESC spoort de lidstaten aan alle vormen van geweld tegen migrantenkinderen te voorkomen door veilige, legale en reguliere migratiekanalen tot stand te brengen, zoals flexibele, snelle en doeltreffende procedures, met name op het gebied van gezinshereniging, een verhoging van de quota voor de hervestiging van migranten of de toekenning van humanitaire visa, waardoor kinderen en hun familieleden meer zekerheid zullen krijgen.

3.4. Het EESC dringt er bij de lidstaten op aan om specifieke en doeltreffende procedures in te voeren voor de regularisatie van hun verblijfplaats, op zoek naar een "duurzame oplossing" voor de NBMV's die hun belangen het best waarborgt.

3.5. Het EESC wijst erop dat het absoluut verboden is om kinderen in bewaring te houden, ongeacht hun administratieve situatie. Het EESC veroordeelt deze praktijk ten stelligste en herinnert eraan dat deze een schending vormt van het VRK (artikel 3). Het EESC stelt immers vast⁽⁸⁾ dat bewaring, ongeacht de duur ervan, zeer ernstige gevolgen kan hebben voor de gezondheid en ontwikkeling van kinderen. Bewaring druist altijd in tegen het belang van het kind⁽⁹⁾.

3.6. Het EESC verzoekt de lidstaten nationale wetgeving uit te vaardigen om bewaring te verbieden en de ontwikkeling te bevorderen van alternatieven die zijn aangepast aan de bijzondere kwetsbaarheid van NBMV's — zoals opvang bij gastgezinnen en zelfstandig wonen onder toezicht.

3.7. Het EESC herinnert eraan dat het belangrijk is dat het recht van kinderen om deel te nemen aan beslissingen die hen aangaan, wordt geëerbiedigd.

⁽⁵⁾ Richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 98), de zogenaamde "terugkeerrichtlijn": "voordat een terugkeerbesluit tegen een niet-begeleide minderjarige wordt uitgevaardigd, wordt met gepaste aandacht voor het belang van het kind hulp geboden, door bevoegde instanties anders dan de autoriteiten die de terugkeer uitvoeren". In Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 (PB L 31 van 6.2.2003, blz. 18) worden sleutelbegrippen gedefinieerd, waaronder het begrip niet-begeleide minderjarige.

⁽⁶⁾ Artikel 2 van het VRK.

⁽⁷⁾ Advies van het EESC over de internationale bescherming van niet-begeleide minderjarigen (PB C 12 van 15.1.2015, blz. 69).

⁽⁸⁾ Zie "A study of immigration detention practices and the use of alternatives to immigration detention of children", PACE Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons, 2017.

⁽⁹⁾ The European Network of Ombudspersons for Children (ENOC), Position Statement on "Ending detention of children for immigration purposes", adopted by the 23rd ENOC, 27 september 2019.

3.8. Het EESC beveelt de lidstaten aan om wettelijke garanties te bieden op het gebied van de toegang van NBMV's tot procedures voor internationale bescherming, en ervoor te zorgen dat zij informatie krijgen die is aangepast aan hun leeftijd. Hiertoe lijkt het aangewezen om asieleenheden op te richten die zijn gespecialiseerd in het verlenen van bijstand aan migrantenkinderen en het verstrekken van aangepaste informatie aan kinderen in hun moedertaal, met name door gender- en interculturele overwegingen in deze nationale maatregelen op te nemen.

3.9. Om NBMV's te beschermen tegen alle vormen van uitbuiting verzoekt het EESC de lidstaten om kinderen die het slachtoffer zijn van uitbuiting en geweld het statuut van slachtoffer van mensenhandel toe te kennen, alsook een verblijfsvergunning. Het EESC benadrukt eveneens het spoedeisende karakter van beslissingen omtrent NBMV's.

3.10. NBMV's mogen nooit strafrechtelijk worden vervolgd om redenen die uitsluitend verband houden met hun immigratiestatus of wanneer hun betrokkenheid bij criminele activiteiten het gevolg is van uitbuiting.

3.11. Om NBMV's doeltreffend te beschermen, spoort het EESC de lidstaten en de Europese Unie aan om de nodige middelen voor openbare diensten uit te trekken en aangepaste diensten te verlenen, met name door middel van gespecialiseerde opleidingen en capaciteitsopbouw voor mensen die zich beroepshalve bezighouden met kindbescherming. Deze opleidingen moeten op Europees niveau worden opgezet.

3.12. De bescherming van NBMV's eindigt niet aan de grenzen van Europa. Het EESC moedigt de EU en de lidstaten aan om prioriteit te geven aan de behoeften en rechten van NBMV's in de instrumenten en maatregelen van het buitenlandbeleid, met name in de context van samenwerkingsovereenkomsten of -programma's.

3.13. Het EESC wijst erop dat alle NBMV's zo snel mogelijk en tot zij meerderjarig zijn, moeten worden bijgestaan door een bevoegde voogd die moet worden geïnformeerd over alle beslissingen die over de minderjarige worden genomen en die hem of haar doorheen de hele procedure bijstaat. Deze voogd moet altijd kunnen handelen in het belang van het kind en mag geen belangenconflict hebben met de nationale diensten voor kindbescherming.

3.14. Zoals het EESC reeds heeft aangegeven, wordt in de EU-wetgeving het belang van wettelijke voogdij weliswaar erkend, maar zijn de plichten van een wettelijke voogd niet vastgelegd. De wettelijke voogd moet een "gekwalificeerde vertegenwoordiger" zijn die beschikt over ervaring in de omgang met minderjarigen en over kennis van het vreemdelingenrecht en de kindbeschermingswetgeving van het land, en die het gezag heeft om het kind in alle besluitvormingsprocessen⁽¹⁰⁾ te vertegenwoordigen, mits het kind daarmee instemt⁽¹¹⁾. De Belgische procedure voor de aanwijzing van een voogd kan als inspiratiebron dienen⁽¹²⁾.

3.15. Het EESC wijst erop dat NBMV's naast juridische bijstand ook toegang moeten krijgen tot sociale bescherming en opvang en tijdelijke huisvesting van fatsoenlijke kwaliteit. Deze opvang moet worden aangepast aan hun kwetsbaarheid, met begeleiding door deskundigen die gespecialiseerd zijn in werk met jongeren, de mogelijkheid tot medische of psychologische controles en toegang tot de gezondheidszorg.

3.16. De NBMV's moeten eveneens toegang hebben tot onderwijs, in overeenstemming met hun keuze en, in voorkomend geval, van hun voogd. De Erasmus- en Erasmus+-programma's zouden eveneens de participatie van NBMV's en inmiddels volwassen voormalige NBMV's kunnen bevorderen.

3.17. Het EESC beklemtoont dat het belangrijk is dat alle kinderen, rekening houdend met hun leeftijd, worden geïnformeerd over hun rechten op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties, zodat minderjarigen zonder adequate voogdij aldus bescherming kunnen vragen.

⁽¹⁰⁾ Zie in dit verband *La protection des mineurs migrants non accompagnés en Europe*, Nisrine Eba Nguema, 2015; <https://doi.org/10.4000/revdh.1147>

⁽¹¹⁾ Verdrag van "s-Gravenhage van 1996.

⁽¹²⁾ In België kan zeer snel een voogd worden aangewezen. Alle NBMV's krijgen een (particuliere) voogd toegewezen (kandidaten nemen deel aan een selectieprocedure en volgen een opleiding) die hen begeleidt bij alle procedures: zie https://justitie.belgium.be/nl/themas_en_dossiers/kinderen_en_jongeren/niet-begeleide_minderjarige_vreemdelingen. De opdracht van de voogd luidt als volgt: "Als wettelijk vertegenwoordiger die moet toezien op het algemeen welzijn van de minderjarige, fungeert de voogd als "rode draad" die borg staat voor de ontwikkeling van de vereiste vaardigheden voor een actieve participatie in de samenleving": https://justitie.belgium.be/nl/themas_en_dossiers/kinderen_en_jongeren/niet-begeleide_minderjarige_vreemdelingen/voogd/missies

4. Specifieke opmerkingen

4.1. In artikel 1 van het VRK wordt een kind gedefinieerd als een persoon die jonger is dan 18 jaar. De specifieke juridische situatie van kinderen biedt hen een aantal rechten die de staten die partij zijn moeten waarborgen. Deze bescherming is afhankelijk van de vraag of de betrokkene minderjarig is; in de praktijk is de kwestie van de leeftijdsbepaling dan ook in alle lidstaten een probleem.

4.2. Het EESC herinnert eraan dat een jongere die zich voorstelt als minderjarige op grond van het beginsel van het “vermoeden van minderjarigheid” als zodanig moet worden beschouwd totdat er een rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde is uitgevaardigd. De minderjarige moet dan ook onmiddellijk worden beschermd in waardige omstandigheden die in overeenstemming zijn met zijn of haar specifieke kwetsbaarheid.

4.3. Het EESC wijst er eveneens op dat er een vermoeden van geldigheid van toepassing moet zijn met betrekking tot de buitenlandse akten van de burgerlijke stand die de jongere voorlegt ter staving van zijn minderjarigheid en dat deze documenten bij het vaststellen van de minderjarigheid als eerste in aanmerking moeten worden genomen. Alleen een formele betwisting van de echtheid van de voorgelegde akte van de burgerlijke stand mag het mogelijk maken om het vermoeden van geldigheid ervan te weerleggen.

4.4. Het EESC herinnert aan artikel 8 van het VRK: “wanneer een kind op niet rechtmatige wijze wordt beroofd van enige of alle bestanddelen van zijn of haar identiteit, verlenen de Staten die partij zijn passende bijstand en bescherming, teneinde zijn identiteit zo snel mogelijk te herstellen”⁽¹³⁾.

4.5. De procedure voor het controleren van de leeftijd van de migrant mag echter in principe pas worden gebruikt als de migrant niet over officiële administratieve documenten beschikt waaruit zijn/haar leeftijd blijkt en in geval van ernstige twijfel⁽¹⁴⁾.

4.6. Het EESC stelt andermaal vast dat er geen samenhang bestaat tussen de methoden die in de lidstaten worden gebruikt voor de leeftijdsbepaling van NBMV's. Van geen enkele methode is de betrouwbaarheid aangetoond.

4.7. Het EESC verzoekt de lidstaten om de minderjarigheid te beoordelen op basis van een reeks aanwijzingen, in de eerste plaats de verklaringen van de betrokkene, alsook de voorgelegde documenten van de burgerlijke stand, gesprekken met de betrokkene en, in voorkomend geval, verificatie van de authenticiteit van de documenten van de burgerlijke stand, en beklemtoont dat medisch onderzoek van de leeftijd alleen in laatste instantie kan worden gebruikt in het geval van aanhoudende twijfel.

4.8. Rekening houdend met de specifieke kwetsbaarheid van NBMV's wijst het EESC erop dat zij het voordeel van de twijfel moeten genieten.

4.9. Het EESC herinnert eraan dat de wetenschappelijke betrouwbaarheid van het botonderzoek dat in vele landen wordt toegepast, door internationale instellingen en deskundigen sterk wordt betwist⁽¹⁵⁾ en dat het eveneens kritiek krijgt vanwege de inbreuk op de privacy van het kind, de mogelijke gevaren voor de gezondheid (bij gebruik van röntgenstralen) en mogelijke fouten.

4.10. Aangezien deze tests niet volledig betrouwbaar zijn, vraagt het EESC de lidstaten eenvoudigweg af te zien van het gebruik ervan. Volgens het EESC betekent het ontbreken van een betrouwbare controlemethode niet dat moet worden gebruikgemaakt van methoden waarvan bekend is dat ze van approximatieve aard zijn.

4.11. Het EESC dringt er bij de lidstaten op aan om de NBMV's te beschermen door hen voldoende tijd en echte middelen te geven om hun identiteit aan te tonen, bijvoorbeeld door middel van diplomatieke samenwerking (als de jongeren ermee akkoord gaan en er niet door in gevaar komen) en door eerste bewijzen te leveren, zoals psychosociale expertises, om hun minderjarigheid vast te stellen.

4.12. Het EESC stelt voor om in laatste instantie, bij gebrek aan schriftelijke bewijsmiddelen en in geval van ernstige twijfel over de leeftijd van de minderjarige, een multidisciplinaire leeftijdsbepaling te laten uitvoeren door onafhankelijke deskundigen met de juiste expertise en kennis van de culturele en etnische achtergrond van de betrokkene. De in Engeland toegepaste procedures kunnen als inspiratiebron dienen.

⁽¹³⁾ Zie eveneens artikel 24 van het IVBPR van 1966 en artikel 7 van het VRK.

⁽¹⁴⁾ Het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa hebben, respectievelijk in juli 2010 en op 15 april 2011, nader bepaald dat de leeftijdsbepaling alleen in geval van twijfel mag worden uitgevoerd.

⁽¹⁵⁾ De wetenschappelijke betrouwbaarheid wordt met name door het Europees Parlement in twijfel getrokken (resolutie van 12 september), alsook in de aanbevelingen van het Comité voor de Rechten van het Kind van 12 juni 2009. De Belgische Orde der artsen (advies van 20 februari 2010) en de Franse Academie voor geneeskunde veroordelen de betrouwbaarheid van deze tests. De Franse Europese Ombudsman (*Défenseur des Droits*) veroordeelt het gebruik van botonderzoek (26 februari 2016). Zie in dit verband ook het verslag van het Platform kinderen op de vlucht (België): “Leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarigen (NBMV) in vraag: Probleemstelling, analyse en aanbevelingen”, september 2017.

4.13. Het EESC verzoekt de lidstaten een toezichtcommissie op Europees niveau op te richten die de lidstaten een gemeenschappelijke alomvattende procedure voor leeftijdsbepaling moet voorstellen en toezicht moet houden op de protocollen en praktijken op het gebied van leeftijdsbepaling.

4.14. Om doeltreffend te werk te kunnen gaan, moeten de conclusies van alle procedures verplicht worden gemotiveerd en moet het mogelijk zijn snel en doeltreffend een beroep met opschortende werking in te stellen.

5. Specifieke opmerkingen in verband met COVID-19

5.1. De COVID-19-pandemie vergroot onvermijdelijk de risico's voor NBMV's van wie de gezondheidstoestand vaak al verzwakt is: ze kunnen de afzonderingsmaatregelen onmogelijk naleven, hebben onvoldoende toegang tot voeding, sanitair en water, krijgen onvoldoende aangepaste informatie over beschermende handelingen en voorzorgsmaatregelen en krijgen moeilijk toegang tot zorg.

5.2. Het EESC roept alle Europese instellingen op om alle nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de rechten van alle kinderen die door internationale teksten worden gegarandeerd tijdens de COVID-19-gezondheids crisis worden gerespecteerd en dat zij naar behoren worden beschermd in het licht van de dreigende economische crisis.

5.3. Het EESC is verheugd over de recente herplaatsing van NBMV's van Griekenland naar Luxemburg, Portugal, Frankrijk, Finland en Duitsland en dringt er bij de lidstaten op aan dat zij de onmiddellijke herplaatsing nastreven van NBMV's die in onwaardige omstandigheden leven, met name in Griekenland, en hiervan een prioriteit maken⁽¹⁶⁾.

Brussel, 18 september 2020.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Luca JAHIER

⁽¹⁶⁾ Zie <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2020/4/5e980505a/agences-lonu-felicitent-premiere-relocalisation-denfants-accom-pagnes-grece.html> en <https://www.eepa.be/?p=3856>.